



MONITOR

Na R. P. 1774.

Nro. LVIII.

Dnia 20. Lipca.

R E S Z T A

Rozmowy między dwoma Bracią

R O Z D Z I A Ł III.

Co czynić po zerwaney przyjaźni

R *Adzący się.* Już tedy dwie nauki odebrałem z łaski W.M. Pana, trzeciej jeszcze z utęsknieniem czekam. *Doradzający.* Czynię doś
Kkk sié

być ciekawości twojej y memu przyrzeczeniu, kiedy ci radzę abyś nigdy z tym się nie wydał, żeś z nim zerwał przyjaźń. Przez to sprawiłybyś w Ludziach to rozumienie o sobie, że albo nieumiesz szacować sobie przyjaźni, albo nie znasz iey powinności y sposobow zawarcia. Niech iak chce Twoy przeszły przyjaciel gniewa się y gada na ciebie przed innemi: ty nie uwzajemniay mu się, owszem to zawsze oświadczay słowy, y gdy można czynnościami, że go rownie iak przedtym kochasz; bo iako w rzeczach dobrych winniśmy Bliźnim wzajemność, tak przeciwnie w złych, wszelkiemi Prawami zabroniona nam iest. Oto Prawo Ewangelii mowi: *kochaycie Nieprzyjaciół waszych, y dobrze czyńcie tym, ktorzy was nienawidzą niesprawiedliwie.* Prawo natury odzywa się: Czego sobie nie życzysz, nie czyn drugiemu. Prawa Kraiowe zabraniają nam czynienia sobie sprawiedliwości, bez szukania iey w Sądach, *Radzący.* Zdobyć się, na tę wspaniałość serca, rzecz bardzo trudna. *Doradza.* Ale przytym wielce pożyteczna, ona czyni wstęp do Nieba, powiększa dobrą sławę, y broni od

od niebezpieczeństwa. Uważno Braciszku, iak wiele jest nieszczęśliwych przykładów, gdy się przeciwne strony wzajemnie zawzięły na siebie. Ztąd ci to upadek Domow y Familii zubożenie, ztąd niesława, a często-kroć y utrata życia. Przeciwnie zaś rzecz niepodobna, żeby nie wstrzymał zapędow nienawiści swoiey, gdyby zawsze słyszał same tylko dobre o nim słowa twoie, lub widział użyteczne twoie dla niego czynności. Tak y S. Augustyn radzi mówiąc: *Cierpiście co od złego Człowieka, wybacz mu, żebyście oba zli nie byli:* a Plato powiada, że nie lecz twey rany, którą ci kto ciężko zadał, wzajemność, a już całą ranę zgoiłeś. Bion zaś mowi: że większe zło jest, nie modz znieść złego, ułatwię ci te trudność przez podanie sposobow do takiej czynności . . . Dwoiaka jest potrzeba przymuszająca nas do przyjaźni: potrzeba serca, y potrzeba własnego dobra. Pierwsza, iakom powiedział, łączy nas nie odrywaniem, druga tylko do czafu. Te obydwie tak są potrzebne y właściwe każdemu, iż ledwie kogo znaleźć można, któryby nie żądał mieć przyiaciela. Uważ pilnie, która z tych

Kkk2

była

była przyczyną Przyjaźni waszey. Jeżeli pierwsza, ta gwałtowna; jeżeli druga, ta konieczna. Mogłaby ci miłość własna nie cierpiąca żadney urazy zarzucić: *Ta skłonność serca y przywiązanie już wygasto w tobie* niewierz iey, to wielka kłamczynna. Nie doskonałe poznanie tego zapomniey wszelkiey krzywdy wyrządzoney Tobie, patrzay na poróżnionego przyjaciela, iak najwyżczliwiziego dobie, dopiero poznasz czyli to prawda.

Radzący. Agdyby z tego doświadczenia pokazała się prawda, czy godzi się go porzucić?

Doradzący. Rzec prawie niepodobna, aby sprzyjałiwszy się ściśle, nie zwierzyć się iakiego sekretu tak zaufanemu przyjacielowi, lub niechcieć wyrobić sobie iakiego interesu przez iego staranność. Oteż w tym wprzod trzeba mieć pilno uwagę nim się od niego odłączyz. Gdy zaś będziesz pewny, iż ani on nie miał sekretu powierzonego od ciebie, ani ty żadnego interesu do uskutecznienia przez niego: możesz odłączyć się od niego, y to ieszcze uważywszy pierwey Gatunek gniewu iego, ktory na trzy podzielmy według przyczyn iego. Pierwszy z szczerrey zawziętości, drugi z gwałtowney do niego
pobu-

Pobudki twoiey lub czyiey, trzeci przypadkowy y niechęący *Radzący się*. Pierwey nim mię W. M. Pan nauczysz takowego poznania, racz mi powiedzieć, czyli godzi się po zerwaney przyiazni wyiawić sekret pierwey powierzony sobie. *Doradzi*. Ni Braciszku, czynność takowa bardziej jest właściwa przekupkom, y szczebierliwym kobierom, ktore niemogąc uczynić inakżey zemsty, wyrządzaią ją, przez wzajemne oflawienie. Człowiek uciąży y zachowujący miłość Blizniego powinien go na zawżez zaścić. Wyiawienie zaś bardziej lby tobie lub rownie iak tamtemu zaściłodziło, bobys w słuchających to o sobie wzbudził mniemanie, żeś nieščzery y zdrajca, a takiego ktoż się nie wystrzega? Gniew z szczerey zawżezności w tych tylko bywa, ktorzy są zawżezcie chytrzy; ci gdy nie mogą inaczey szkodzić pokrywają się płaszczkiem przyiazni, ro kiedy się wyda, albo choć naymnieyszą odbiorą urazę, zaraz się pokazują czym są. W ten czas przymuszamy do gniewu przyiaciela, kiedy albo go pokrzywdzamy na Honorze, albo mu przeszkadzamy w iakim-

iego

iego intereſſie, albo gadając złe o iego Rodzicach, krewnych, lub ſprzyiających mu, za których uymować ſię ieſt obowiązany. Gniew przypadkowy y niedobrowolny ieſt ten, który ſię wzbudza przez nie dobre poznanie ſię na iakiey czynności lub ſłowku. Pierwszy bez nagannie odłączyć może ciebie od niego. Za drugi winienieſ mu przepraſzenie y pojednanie ſię z nim. Trzeci wyciąga wybaczenia, y powolności.. Dla uniknienia nieprzyiaźni trzeba ſię długo przyzwyczaić do tych trzech rzeczy: każdą czynność y ſłowko zawsze dobrze tłumaczyć. y mieć iak naywiększą w ſobie cierpliwość. Pamiętać na to, że twoy przyjaciel rownym ieſt tobie Człowiekiem. Pierwsza niedopusći wzmagać ſię złości: Druga wzmagającą ſię gwałtem choć po części przytłumi; a trzecia ją znifczy, y ferce do dobroci nakłoni, bo dołrze zawsze tłumaczyć ſłowo lub czynność iaką: ieſt to morzyć w ſobie miłość własną; bydź bardzo cierpliwym, ieſt wzmocnić w ſobie miłość Bliźniego, y nakłonić przyiaciela do pohamowania gniewu. **A** pamiętać na to, że ieſt Człowiek, a zatym iako

jako Człowiek wykroczył, jest to żyw a po-
budka do dobroci y wybaczenia wysłepko-
wi iego. . Gdy postrzemesz, gniew w przy-
jacielu t woim y gdy poznasz że z zawzięto-
ści pochodzi, użyj cierpliwości, a choćby
cię naybardziej na Honorze dotknął, nie-
wadź się z nim, pomnij, że jest Człowiek ro-
wny tobie, daruj mu tę urazę, pokazując nie-
słuszność g niewu iego ale iak nayłagodniey-
Jeżeli gniew t iego jest drugiego gatunku,
przepróś go, y staraj się nadgrodzić mu tę
krzywdę, lub przywrócić sławę. Jeżeli trze-
ciego, pokaż po sobie, że niepoznajesz i ego
nienawiści, a nieprzestań czynić mu do'rze-
Te czynności, upewnią cię o przyczynie gnie-
wu iego, bo gdy się z zawziętości gniewać
będzie, te postęпки twoie nic go nieporuszą,
y w ten czas możesz poprzestać z nim przy-
jaźni, iednak nigdy nie mow źle o nim. Je-
żeli z drugiey przyczyny, łatwo da się nakło-
nić, gdy uyrzy w tobie poprawę, y gdy go
przeprosisz. Rozgniewany niesłusz nie ieszcze
się prędzey nakłoni do wskrzeszenia przyjaźni,
y będzie sądził, że się omylił w s woim tłu-
maczeniu, gdy cię uyrzy z równą iak przed-
tym

tym przychylnością ku niemu. . Po wskrzeszonej przyiazni, bądź bardzo ostrożny. Temu, który się z zawziętości gniewał na ciebie, nie powierzay odrąd żadnego sekretu, czyni mu przyślugi, zapomniey z wielką życzliwością uczynione ci pokrzywdzenia, nigdy nie pokaz tego po sobie, że ta zgoda, jest niby iakąś łaską dla niego, strzeż się rozgniewać go, y bądź na to baczny, żeby nie miał żadnego podeyrzenia o tobie. . Otoż te są wszystkie nauki ktorych Braciszku odeznanie żadałeś, sprawuy się według nich, a doznasz żadanego ukontentowania y pożytku. Ja gdy cię uyrzę tak sprawiącego się, pomnoży się we mnie miłość wrodzona, y to ukontentowanie z niedaremnych nauk moich, ktorego iak nayprędzey oczekuję.

Radzacy się. Wielem ja winien W.M. Panu przez wrodzoną miłość, więcey teraz przez wdzięczność, każde weyrzenie na przyszłego przyiaciela, wzbudzać we mnie będzie pamięć tego Dobrodziestwa; a każde ukontentowanie, ktore mieć się spodziewam z pożytku tych nauk, będzie prawie przymuszającą mię pobudką do nieustannej za to wdzięczności.